

Personal Preparation to Meet the Savior

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Personlig forberedelse til å møte Frelseren

Av eldste Dale G. Renlund
i De tolv apostlers quorum

April 2025 general conference

Follow the Savior's teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

My dear brothers and sisters, last October, President Russell M. Nelson taught, “Now is the time for you and for me to prepare for the Second Coming of our Lord and Savior, Jesus the Christ.” When President Nelson speaks about the Second Coming, it is always with joyful optimism. However, a girl in Primary recently told me that she becomes anxious whenever the Second Coming is mentioned. She said, “I’m scared because bad things are going to happen before Jesus comes again.”

It is not just children who may feel this way. The best advice for her, for you, and for me is to follow the Savior’s teachings. His instructions are neither mysterious nor complex. When we follow them, we do not need to fear or be anxious.

Toward the end of His mortal ministry, Jesus Christ was asked when He would come again. In answering, He taught three parables, recorded in Matthew 25, about how to prepare to meet Him—whether at His Second Coming or whenever we leave this world. These teachings are crucial because personal preparation to meet Him is central to life’s purpose.

The Savior first told the parable of the ten virgins. In this parable, ten virgins went to a wedding feast. Five wisely brought oil to fill their lamps, and five foolishly did not. When the bridegroom’s imminent arrival was announced, the foolish virgins left to buy oil. When they returned, it was too late; the door to the feast was shut.

Følg Frelserens læresetninger. Hans instruksjoner er hverken mystiske eller komplekse. Når vi følger dem, trenger vi ikke frykte eller være engstelige.

Mine kjære brødre og søstre, i oktober i fjor underviste president Russell M. Nelson: “Brødre og søstre, nå er tiden for dere og for meg til å forberede oss til vår Herre og Frelser Jesu Kristi annet komme.” Når president Nelson taler om Det annet komme, er det alltid med gledelig optimisme. En pike i Primær fortalte meg imidlertid nylig at hun blir engstelig hver gang Det annet komme blir nevnt. Hun sa: “Jeg er redd, for vonde ting kommer til å skje før Jesus kommer igjen.”

Det er ikke bare barn som kan føle det slik. Det beste rådet for henne, for dere og for meg, er å følge Frelserens læresetninger. Hans instruksjoner er hverken mystiske eller komplekse. Når vi følger dem, trenger vi ikke frykte eller være engstelige.

Mot slutten av sitt jordiske virke ble Jesus Kristus spurt om når han ville komme igjen. Som svar underviste han tre lignelser, nedtegnet i Matteus 25, om hvordan vi kan forberede oss til å møte ham – enten ved hans annet komme eller når vi forlater denne verden. Disse læresetningene er avgjørende fordi personlig forberedelse til å møte ham står sentralt i hensikten med livet.

Frelseren fortalte først lignelsen om de ti jomfruer. I denne lignelsen dro ti jomfruer på bryllupsfest. Fem bragte klokkelig olje til å fylle på sine lamper, og fem uforstandige gjorde det ikke. Da brudgommens nært forestående ankomst ble annonsert, dro de uforstandige jomfruene for å kjøpe olje. Da de kom tilbake, var det for sent. Døren til festen var stengt.

Jesus identified three aspects of the parable to help us. He explained:

“And at that day, when I shall come in my glory, shall the parable be fulfilled which I spake concerning the ten virgins.

“For they that are wise and have received the truth, and have taken the Holy Spirit for their guide, and have not been deceived—verily I say unto you, they shall ... abide the day.”

In other words, they did not need to fear or be anxious, because they would survive and prosper. They would prevail.

If we are wise, we receive the truth by accepting the gospel of Jesus Christ through priesthood ordinances and covenants. Next, we strive to remain worthy of having the Holy Ghost always with us. This capability must be acquired individually and personally, drop by drop. Consistent, personal, private acts of devotion invite the Holy Ghost to guide us.

The third element that Jesus highlighted is avoiding deception. The Savior warned:

“Take heed that no man deceive you.

“For many shall come in my name, saying, I am Christ; and shall deceive many.”

The Savior knew pretenders would try to deceive the very elect and that many disciples would be duped. We should neither believe those who falsely claim divine sanction nor venture into metaphorical deserts or secret chambers to be taught by counterfeits.

The Book of Mormon teaches us how we can differentiate deceivers from disciples. Disciples always promote believing in God, serving Him, and doing good. We will not be deceived when we seek and take counsel from trusted individuals who are themselves faithful disciples of the Savior.

We can also avoid deception by worshipping regularly in the temple. This helps us maintain an eternal perspective and protects us from influences that might distract or divert us from the covenant path.

The essential lesson of this parable of the ten virgins is that we are wise when we accept the gospel, seek to have the Holy Ghost with us, and avoid deception. The five wise virgins could not help those without oil; no one can accept the gospel, take the Holy Ghost as a guide, and avoid deception on our behalf. We have to do this for ourselves.

Jesus identifiserte tre aspekter ved lignelsen som kan være til hjelp for oss. Han forklarte:

“Og på den dag jeg kommer i min herlighet, skal lignelsen oppfylles som jeg fortalte om de ti jomfruer.

For de som er kloke og har mottatt sannheten og har antatt Den hellige ånd som sin veileder og ikke er blitt ført vill, sannelig sier jeg dere, de skal ... utholde dagen.”

Med andre ord behøvde de ikke frykte eller være engstelige, fordi de ville overleve og ha fremgang. De ville seire.

Hvis vi er kloke, mottar vi sannheten ved å ta imot Jesu Kristi evangelium gjennom prestedømsordinanser og pakter. Deretter streber vi etter å forbli verdige til alltid å ha Den hellige ånd med oss. Denne evnen må anskaffes individuelt og personlig, dråpe for dråpe. Konsekvente, personlige og private handlinger i hengivenhet innbyr Den hellige ånd til å veilede oss.

Det tredje elementet som Jesus fremhevet, er å unngå bedrag. Frelseren advarte:

“Se til at ingen fører dere vill!

For mange skal komme i mitt navn og si: Jeg er Messias! Og de skal føre mange vill.”

Frelseren visste at bedragere ville forsøke å bedra de utvalgte, og at mange disipler ville bli ført bak lyset. Vi skulle hverken tro på dem som urettmessig påberoper seg guddommelig godkjenning eller drister seg inn i metaforiske ørkener eller hemmelige rom for å bli undervist av bedragere.

Mormons bok lærer oss hvordan vi kan skille bedragere fra disipler. Disipler fremmer alltid å tro på Gud, å tjene ham og å gjøre godt. Vi vil ikke bli bedratt når vi søker og tar imot råd fra betrodde individer som selv er Frelserens trofaste disipler.

Vi kan også unngå bedrag ved å tilbe regelmessig i tempelet. Dette hjelper oss å bevare et evig perspektiv og beskytter oss mot innflytelser som kan distrahere eller avlede oss fra paktens sti.

Den vesentlige lærdommen i denne lignelsen om de ti jomfruer, er at vi er kloke når vi tar imot evangeliet, søker å ha Den hellige ånd med oss og unngår bedrag. De fem kloke jomfruene kunne ikke hjelpe dem som manglet olje. Ingen kan ta imot evangeliet, anta Den hellige ånd som en veileder og unngå bedrag på våre vegne. Vi må gjøre dette selv.

The Savior then told the parable of the talents. In this parable, a man gave differing amounts of money, referred to as talents, to three servants. To one servant he gave five talents, to another he gave two, and to a third he gave one. Over time, the first two servants doubled what they had received. But the third servant simply buried his single talent. To both servants who had doubled their talents, the man said, "Well done, ... good and faithful servant: thou hast been faithful over a few things, I will make thee ruler over many things: enter thou into the joy of thy lord."

The man then chided the servant who had buried his talent for being "wicked and slothful." This servant's talent was taken away, and he was banished. Yet, had this servant doubled his talent, he would have received the same commendation and reward as the other servants.

One message of this parable is that God expects us to magnify the abilities we have been given, but He does not want us to compare our abilities to those of others. Consider this insight provided by the 18th-century Hasidic scholar Zusya of Anipol. Zusya was a renowned teacher who began to fear as he approached death. His disciples asked, "Master, why do you tremble? You've lived a good life; surely God will grant you a great reward."

Zusya said: "If God says to me, 'Zusya, why were you not another Moses?' I will say, 'Because you didn't give me the greatness of soul that you gave Moses.' And if I stand before God and He says, 'Zusya, why were you not another Solomon?' I will say, 'Because you didn't give me the wisdom of Solomon.' But, alas, what will I say if I stand before my Maker and He says, 'Zusya, why were you not Zusya? Why were you not the man I gave you the capacity to be?' Ah, that is why I tremble."

Indeed, God will be disappointed if we do not rely upon the merits, mercy, and grace of the Savior to magnify the God-given abilities we have received. With His loving assistance, He expects us to become the best version of ourselves. That we may start with differing abilities is irrelevant to Him. And it should be to us.

Finally, the Savior told the parable of the sheep and goats. When He returns in His glory, "before him shall be gathered all nations: and he shall separate them one from another, as a shepherd divideth his sheep from the goats: and

Frelseren fortalte så lignelsen om talentene. I denne lignelsen ga en mann forskjellige pengebeløp, omtalt som talenter, til tre tjenere. Til én tjener ga han fem talenter, til en annen ga han to, og til en tredje ga han én. Med tiden doblet de første to tjenerne det de hadde mottatt. Men den tredje tjeneren gravde ganske enkelt ned sin ene talent. Til begge tjenerne som hadde fordoblet sine talenter, sa mannen: "Vel gjort, du gode og tro tjener! Du har vært tro over lite, jeg vil sette deg over meget. Gå inn til din herres glede!"

Mannen irettesatte så tjeneren som hadde gravd ned sin talent for å være "ond og lat". Denne tjenerens talent ble tatt fra ham, og han ble forvist. Men hvis denne tjeneren hadde doblet talenten sin, ville han ha fått den samme anerkjennelse og belønning som de andre tjenerne.

Ett budskap i denne lignelsen er at Gud forventer at vi foredler de evner vi har fått, men han vil ikke at vi skal sammenligne våre evner med andres. Tenk på denne innsikten fra den hasidisk lærde fra det 18. århundre, Zusya av Anipol. Zusya var en anerkjent lærer som begynte å frykte da han nærmet seg døden. Hans disipler spurte: "Mester, hvorfor skjelver du? Du har levd et godt liv. Sannelig, Gud vil gi deg en stor belønning."

Zusya sa: "Hvis Gud sier til meg: 'Zusya, hvorfor var du ikke en annen Moses?' vil jeg si: 'Fordi du ikke ga meg den storhet i sjelen som du ga Moses.' Og hvis jeg står foran Gud og han sier: 'Zusya, hvorfor var ikke du en annen Salomo?' vil jeg si: 'Fordi du ikke ga meg Salomos visdom.' Men akk, hva vil jeg si hvis jeg står foran min Skaper og han sier: 'Zusya, hvorfor var du ikke Zusya? Hvorfor var du ikke den mannen jeg ga deg evnen til å være?' Åh, det er derfor jeg skjelver."

Gud vil virkelig bli skuffet hvis vi ikke stoler på Frelserens fortjeneste, barmhjertighet og nåde for å foredle de gudgitte evnene vi har mottatt. Med hans kjærlige hjelp forventer han at vi skal bli den beste versjonen av oss selv. At vi kan begynne vårt liv med ulike evner er irrelevant for ham. Og det skulle det være for oss.

Til slutt fortalte Frelseren lignelsen om sauene og geitene. Når han vender tilbake i sin herlighet, "[skal alle folkeslag] samles fremfor ham. Han skal skille dem fra hverandre, likesom gjeteren skiller sauene fra geitene. Han skal stille

he shall set the sheep on his right hand, but the goats on the left.”

Those on His right became heirs in His kingdom, and those on His left received no inheritance. The distinguishing characteristic was whether they fed Him when He was hungry, gave Him drink when He was thirsty, housed Him when He was a stranger, clothed Him when He was naked, and visited Him when He was sick or imprisoned.

Everyone was perplexed, both those on the right hand and those on the left hand. They asked when they had, or when they had not, given Him food, drink, and clothing or helped Him when He was vulnerable. In response, the Savior said, “Verily I say unto you, Inasmuch as ye have done it unto one of the least of these my brethren, ye have done it unto me.”

The message of the parable is clear: when we serve others, we serve God; when we don’t, we disappoint. He expects us to use our gifts, talents, and abilities to bless the lives of Heavenly Father’s children. The divine impulse to serve others is illustrated in a poem written in the 19th century by the Finnish poet Johan Ludvig Runeberg. My siblings and I repeatedly heard the poem “Farmer Paavo” throughout our childhoods. In the poem, Paavo was a poor farmer who lived with his wife and children in the lake region of central Finland. Several years in a row, most of his crops were destroyed, whether through the runoff from the spring snowmelt, summer hailstorms, or an early autumn frost. Each time the meager harvest came in, the farmer’s wife lamented, “Paavo, Paavo, you unfortunate old man, God has forsaken us.” Paavo, in turn, stoically said, “Mix bark with the rye flour to make bread so the children won’t go hungry. I’ll work harder to drain the marshy fields. God is testing us, but He will provide.”

Each time the crops were destroyed, Paavo directed his wife to double the amount of bark that she mixed into the flour to ward off starvation. He also worked harder, digging trenches to drain the ground and decrease his fields’ susceptibility to a spring runoff and an early autumn frost.

After years of hardship, Paavo finally harvested a rich crop. His wife exulted, “Paavo, Paavo, these are happy times! It is time to throw away the bark, and bake bread made only with rye.”

sauene ved sin høyre side, og geitene ved sin venstre.”

De på hans høyre side ble arvinger i hans rike, og de på hans venstre side mottok ingen arv. Det karakteristiske kjennetegnet var om de ga ham mat når han var sulten, ga ham drikke når han var tørst, huset ham når han var fremmed, kledde ham når han var naken og besøkte ham når han var syk eller fengslet.

Alle var forvirret, både de på høyre side og de på venstre side. De spurte når de hadde, eller når de ikke hadde, gitt ham mat, drikke og klær eller hjulpet ham da han var sårbar. Som svar sa Frelseren: “Sannelig sier jeg dere: Alt dere gjorde mot én av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg.”

Budskapet i lignelsen er klart: Når vi tjener andre, tjener vi Gud. Når vi ikke gjør det, skuffer vi. Han forventer at vi skal bruke våre gaver, talenter og evner til å være til velsignelse for vår himmelske Faders barn. Den guddommelige impulsen til å tjene andre er illustrert i et dikt skrevet på 1800-tallet av den finske dikteren Johan Ludvig Runeberg. Mine søsken og jeg hørte gjentatte ganger diktet “Bonden Paavo” gjennom hele barndommen. I diktet var Paavo en fattig bonde som bodde sammen med sin kone og barn i innsjøregionen i Midt-Finland. Flere år på rad ble det meste av avlingen hans ødelagt, enten det var gjennom avrenning fra snøsmeltingen om våren, haglstormer om sommeren eller tidlig høstfrost. Hver gang den beskjedne avlingen kom i hus, beklaget bondens hustru seg: “Paavo, Paavo, du uheldige gamle mann, Gud har forlatt oss.” Paavo, på sin side, sa stoisk: “Bland bark i rugmelet for å lage brød slik at barna ikke blir sultne. Jeg skal arbeide hardere for å drenere de myrlendte åkrene. Gud prøver oss, men han vil sørge for oss.”

Hver gang avlingen ble ødelagt, ba Paavo sin hustru om å doble mengden bark som hun blandet i melet for å avverge sult. Han arbeidet også hardere, gravde grøfter for å drenere bakken og redusere ømfintligheten for en våravrenning og en tidlig høstfrost.

Etter mange år med motgang, høstet Paavo endelig en rik avling. Hans kone jublet: “Paavo, Paavo, dette er lykkelige tider! Det er på tide å kaste barken, og bake brød laget bare med rug.”

But Paavo solemnly took his wife's hand and said, "Mix half the flour with bark, for our neighbor's fields have frosted over." Paavo sacrificed his and his family's bounty to help his devastated and destitute neighbor.

The lesson of the Savior's parable of the sheep and goats is that we are to use the gifts we have been given—time, talents, and blessings—to serve Heavenly Father's children, especially the most vulnerable and needy.

My invitation to the anxious Primary child I mentioned earlier, and to each of you, is to follow Jesus Christ and to trust the Holy Ghost as you would a cherished friend. Rely on those who love you and who love the Savior. Seek God's guidance to develop your unique abilities, and help others, even when it isn't easy. You will be ready to meet the Savior, and you can join President Nelson in being joyfully optimistic. In doing so, you help the world prepare for the Second Coming of Jesus Christ, and you will be blessed with sufficient hope to enter the rest and joy of the Lord, now and in the future.

As we sing in one of our new hymns:
Rejoice! And prepare for that day! ...

No one knows the day and hour when He will come again,

But He'll return as scriptures say; it will be a joyful day

When our beloved Savior comes again.
In the name of Jesus Christ, amen.

Men Paavo tok alvorsfullt sin kones hånd og sa: "Bland halvparten av melet med bark, for naboens åkrer er frosset til." Paavo ofret sin og familiens overflod for å hjelpe sin fortvilte og nødlidende nabo.

Lærdommen fra Frelserens lignelse om sauene og geitene, er at vi skal bruke de gaver vi har fått – tid, talenter og velsignelser – til å betjene vår himmelske Faders barn, spesielt de mest sårbare og trengende.

Min innbydelse til det engstelige Primær-barnet jeg nevnte tidligere, og til hver av dere, er å følge Jesus Kristus og stole på Den hellige ånd slik dere ville gjort med en avholdt venn. Stol på dem som elsker deg og som elsker Frelseren. Søk Guds veiledning for å utvikle dine unike evner, og hjelp andre, selv når det ikke er lett. Du vil være klar til å møte Frelseren, og du kan sammen med president Nelson være gledelig optimistisk. Ved å gjøre dette, hjelper du verden med å forberede seg til Jesu Kristi annet komme, og du vil bli velsignet med tilstrekkelig håp om å komme inn til Herrens hvile og glede, nå og i fremtiden.

Som vi synger i en av våre nye salmer:

Fryd deg! Og forbered deg til den dagen! ...

Ingen kjenner dagen og timen når Han vil komme igjen,

Men han vil vende tilbake slik det står i Skriftene. Det vil bli en gledens dag,

når vår kjære Frelser kommer igjen.

I Jesu Kristi navn. Amen.